

Sentencja

- 1) Artykuł 1 ust. 8 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „wykonawcy” użyte w akapicie drugim tego przepisu obejmuje organy administracji publicznej, które mogą zatem uczestniczyć w przetargach publicznych, jeżeli mają one prawo do oferowania odpłatnie usług na rynku i w takim zakresie, w jakim prawo to im przysługuje.
- 2) Artykuł 52 dyrektywy 2004/18 należy interpretować w ten sposób, że – nawet jeśli zawiera on pewne wymogi w zakresie określania warunków wpisu wykonawców do krajowych wykazów urzędowych i certyfikacji – nie określa on w sposób wyczerpujący ani warunków wpisu tych wykonawców do krajowych wykazów urzędowych, czy też warunków ich dopuszczenia do certyfikacji, ani praw i obowiązków podmiotów publicznych w tym zakresie. W każdym razie dyrektywę 2004/18 należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na mocy którego, z jednej strony, krajowe organy administracji publicznej uprawnione do oferowania robót budowlanych, produktów lub usług określonych w odnośnym ogłoszeniu o udzieleniu zamówienia nie mogą zostać wpisane do tych wykazów lub nie mogą korzystać z owej certyfikacji, a z drugiej strony, prawo do uczestnictwa w danym przetargu jest zarezerwowane tylko dla wykonawców znajdujących się na wspomnianych wykazach lub dysponujących wspomnianą certyfikacją.

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Belgia) – Alain Laurent Brouillard/Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation, État belge

(Sprawa C-298/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ osób — Artykuły 45 TFUE i 49 TFUE — Pracownicy — Zatrudnienie w administracji publicznej — Dyrektywa 2005/36/WE — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Pojęcie „zawodu regulowanego” — Komisja konkursowa zajmująca się rekrutacją na stanowiska referendarzy przy Cour de cassation (Belgia)]

(2015/C 389/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alain Laurent Brouillard

Druga strona postępowania: Jury du concours de recrutement de référendaires près la Cour de cassation; État belge

Sentencja

- 1) Artykuł 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że, po pierwsze, ma on zastosowanie w sytuacji takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której obywatel państwa członkowskiego, mieszkający i pracujący w tym państwie członkowskim, posiada dyplom uzyskany w innym państwie członkowskim, na który powołuje się w celu wzięcia udziału w konkursie na stanowiska referendarzy przy Cour de cassation pierwszego państwa członkowskiego, a po drugie, tego rodzaju sytuacja nie jest objęta zakresem art. 45 ust. 4 TFUE.

- 2) Dyrektywę 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych należy interpretować w ten sposób, że funkcja referendarza przy Cour de cassation nie jest „zawodem regulowanym” w rozumieniu tej dyrektywy.
- 3) Artykuł 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby w okolicznościach takich jak rozpatrywane w postępowaniu głównym komisja konkursowa zajmująca się rekrutacją na stanowiska referendarzy przy sądzie państwa członkowskiego, rozpatrując zgłoszenie udziału w konkursie złożone przez obywatela tego państwa członkowskiego, uzależniała możliwość dopuszczenia go do udziału w tym konkursie od posiadania dyplomów wymaganych przepisami tego państwa członkowskiego lub od uznania równoważności dyplomu magistra wydanego przez uniwersytet innego państwa członkowskiego, bez uwzględnienia wszystkich dyplomów, świadectw i innych dokumentów oraz odpowiedniego doświadczenia zawodowego zainteresowanego w wyniku porównania kwalifikacji zawodowych potwierdzonych przez owe dyplomy, świadectwa i inne dokumenty z kwalifikacjami wymaganymi w świetle tych przepisów.

(¹) Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Cluj – Rumunia) – SC Capoda Import-Export SRL/Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan

(Sprawa C-354/14) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Swobodny przepływ towarów — Środki o skutku równoważnym — Towary dopuszczone do swobodnego obrotu w Niemczech — Towary podlegające kontrolom homologacyjnym w Rumunii — Świadectwo zgodności wydane dystrybutorowi w innym państwie członkowskim — Świadectwo uznane za niewystarczające dla dopuszczenia do swobodnego obrotu towarów — Zasada wzajemnego uznawania — Częściowa niedopuszczalność)

(2015/C 389/10)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Capoda Import-Export SRL

Strona pozwana: Registrul Auto Român, Benone-Nicolae Bejan

Sentencja

- 1) Artykuł 34 TFUE i art. 31 ust. 1 i 12 dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywy ramowej) powinny być interpretowane w ten sposób, że nie sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu, takiemu jak sporne w postępowaniu głównym, które uzależnia sprzedaż w danym państwie członkowskim odrębnych, nowych części do pojazdów drogowych – w niniejszej sprawie pomp do wody i filtrów paliwowych – od stosowania procedury certyfikacji lub homologacji w tym państwie członkowskim, o ile uregulowanie to przewiduje ponadto wyjątki mogące zapewnić, że części produkowane i sprzedawane zgodnie z prawem w innym państwach członkowskich są z niej zwolnione, lub w ich braku, o ile odnośne części są w stanie spowodować poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania układów istotnych dla bezpieczeństwa pojazdu lub jego oddziaływania na środowisko oraz że owa procedura homologacji lub certyfikacji jest koniecznie niezbędna i proporcjonalna dla przestrzegania celów ochrony bezpieczeństwa ruchu drogowego lub ochrony środowiska.